

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Apostel Mark E. Petersen
„en profil”

64e JAARGANG

Nr 3

INHOUD	blz.
Het ware doel van het leven	67
De vraag van de maand	70
Waar zullen wij staan bij Christus' weder- komst?	74
Zij spreken in talen	79
De vragenbus	80
Sublieme openbaringen om over na te den- ken	84
Het Jeugdwerk	86
Nieuws uit de Hollandse Ring	89
Onderscheidngen	92
Gebeurtenissen in de zending en Hollandse Ring	94
Eenvoudig gebed	96

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54 Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

Het ware doel van het leven

door President David O. McKay

De aarde in al haar majesteit en met al haar wonderen is niet het einde, noch het doel van de schepping. De Here zegt zelf: „Mijn heerlijkheid is de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen”. (Mozes 1 : 39.) De mens nu, behoort in de aanwending van de door God geschonken gift der vrije wilsuitoefening te beseffen dat hij verplicht is zijn Schepper in het bereiken van dat goddelijk doel te helpen.

Het ware doel van het leven is niet alleen maar bestaan, niet alleen maar vermaak, roem of rijkdom. Het werkelijke doel van het leven is de vervolmaking van de mensheid door persoonlijke inspanning, door God's inspiratie geleid.

Het werkelijke leven is de weerklank op het beste in ons. Om alleen maar open te staan voor vermaak, goede sier en geldmakerij en niet voor goedheid en vriendelijkheid, voor reinheid en liefde, voor dichtkunst, muziek, bloemen, sterren, God en verlangen naar dingen die eeuwig zijn, betekent zichzelf de werkelijke vreugde van te mogen leven onthouden.

TWEE SOORTEN VAN WERKZAAMHEID

In dit sterfelijk bestaan vindt de mens activiteit in twee soorten: Ten eerste in de strijd om het levensonderhoud, en ten tweede: In de neiging zich uitsluitend met het stoffelijke bezig te houden, in 't stof rond te kruipen als 't ware. Het eerste is natuurlijk en zeer lofwaardig, het tweede haalt omlaag en wanneer hier de vrije teugel wordt gelaten, voert het tot het peil van de dieren. Wanneer een mens de gedachte koestert dat hij in zijn onderhoud kan voorzien door zijn buurman te benadelen, begint hij van dat ogenblik af zijn leven te begrenzen: bitterheid vervangt blijdschap, vrekkingheid komt in de plaats van edelmoedigheid, liefde maakt plaats voor haat en menselijkheid voor beestachtigheid.

Over 't algemeen woont in de mens een goddelijke vonk die hem voorwaarts en opwaarts wil voeren. Wij geloven dat deze macht binnenin hem de geest is die van God komt.

De mens leefde voordat hij op aarde kwam, en nu is hij hier om te trachten de geest in hem te vervolmaken. Ieder mens heeft tijden in zijn leven dat hij zich bewust is van het verlangen in aanraking te komen met het Oneindige. Zijn geest reikt naar God. Het is een universeel begrip, en alle mensen behoren - en dat is een grote waarheid - aan hetzelfde grote werk bezig te zijn: het zoeken naar en het ontwikkelen van geestelijke vrede en vrijheid.

DE MENS IS DE BOUWER VAN ZIJN LEVENSLLOT

Een ieder van ons is de bouwer van zijn eigen levenslot, en ongelukkig is hij die tracht zelf te bouwen zonder de inspiratie van God, zonder te beseffen dat *hij groeit van binnen naar buiten, en niet van buiten naar binnen.*

Bomen die een orkaan kunnen trotseren, vallen vaak ten offer aan vernietigende elementen die zelfs met een microscoop nauwelijks zichtbaar zijn. Zo zijn de ergste vijanden van de mensheid in deze tijd de subtiele en soms ongeziene invloeden die in de maatschappij bezig zijn het ware man zijn en het ware vrouw zijn te ondermijnen.

Tenslotte is de beproeving van de getrouwheid en krachtdadigheid van God's volk een persoonlijke. Iedere verleiding waaraan u en ik worden blootgesteld, komt in een van drie vormen:

(1) Een verleiding door begeerte of hartstocht; (2) Een toegeven aan trots, mode of ijdelheid; (3) Een verlangen naar wereldse rijkdom of macht en heerschappij over landen of aards bezit van de mens.

Dergelijke verleidingen komen tot ons in onze gezellige bijeenkomsten, in onze politieke aspiraties, in onze zakenrelaties, op de boerderij en in de koopmanswereld. In alle facetten van het leven, waar wij mee te doen krijgen, treffen wij deze verraderlijke invloeden aan. Eerst wanneer wij ons daarvan bewust zijn, behoort de verdediging van de Waarheid zich te doen gelden.

De Kerk leert dat het leven hier een proeftijd is. Het is 's mensen plicht de meester over en niet de slaaf van zijn natuur te worden. Zijn begeerten moeten worden beheerst en ten bate van zijn gezondheid en zijn levensduur worden gebruikt; zijn hartstochten bestuurd en gecontroleerd ten zegen voor anderen.

HET GELUK KOMT DOOR DIENSTBETOON

Het grootste geluk van de mens komt door zelfverloochening ten bate van anderen. De vooruitgang van de wetenschap en de nieuwe ontdekkingen van het begin der geschiedenis af tot op deze tijd zijn de resultaten van de inspanning van mensen die gewillig waren zich zo nodig op te offeren voor de zaak der Waarheid.

Heden ten dage zijn er die met onheilen te kampen hadden die bijna tot een nederlaag schenen te leiden en daardoor wat verbitterd van aard werden. Maar wanneer zij er over nadenken, moeten zij erkennen dat zelfs de tegenslagen die zij ontvingen, een middel kunnen blijken tot hun geestelijke verhoging. Rampspoed zelf kan ons nader tot God brengen en ons niet van Hem en van geestelijk licht verwijderen; en ontbering kan een *bron van kracht blijken te zijn indien wij slechts de juiste geeshouding weten te handhaven.*

Indien u zich in uw leven naar de influisteringen van de Heilige Geest hebt gericht en voortgaat dit te doen, zal uw ziel gelukkig zijn. Indien gij er van afwijkt en gaat beseffen dat ge ten opzichte van hetgeen gij wist dat goed was, tekort bent geschoten, zult ge ongelukkig worden, al hadt ge alle rijkdommen van de wereld.

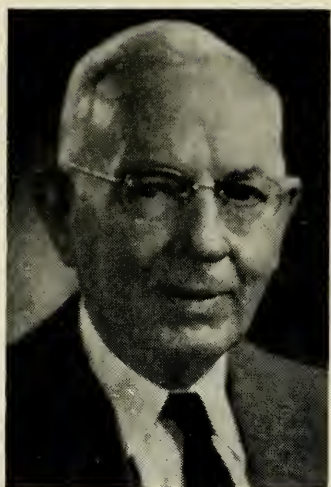
GEESTELIJK WELZIJN - ZELFOVERWINNING

Geestelijk welzijn betekent het bewustzijn van overwinning over zichzelf en van gemeenschap met het Oneindige. Het brengt iemand er toe moeilijkheden te overwinnen en steeds meer sterkte te verkrijgen. Te voelen dat zijn bekwaamheden toenemen en de waarheid zijn ziel meer en meer vervult, is een van de verhevenste ervaringen die een mens in zijn leven kan opdoen. Eerlijkheid tegenover zichzelf en getrouwheid aan hoge idealen ontwikkelen het geestelijk welzijn. De werkelijke proef op welke godsdienst ook, is wat hij van de mens maakt. Eerlijk zijn, „oprecht, kuis, welwillend, deugdzaam, en . . . goed . . . te doen aan alle mensen” is een deugd die een bijdrage is aan het hoogste dat de ziel kan verwerven. Het is het goddelijke in de mens dat hem heerser over al het geschapene maakt. Het is tenslotte deze eigenschap die hem ver boven alle dieren verheft.

Laten wij er steeds aan denken dat het leven grotendeels is wat wij er van maken en dat de Heiland der mensen duidelijk en eenvoudig heeft aangegeven hoe vreugde en vrede ons deel kunnen worden. Het is het Evangelie van Jezus Christus en gehoorzaamheid daaraan. Doe uw plicht, ongeacht hoe nederig die ook moge zijn, en besluit, zelfs tegenover moeilijkheden en ontmoedigen, te zijn:

Als de man, van het liefste beroofd,
Met sterke wil en goede moed
In daag'lijks gevecht zijn plichten doet.
Wiens hoop verdween, maar toch gelooft,
Dat God God is.

Auteur onbekend.

DE VRAAG *van de maand*

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

HET ZALVEN VAN ZIEKEN

VRAAG: „Indien een man alleen met een zieke is, zou hij dan met olie kunnen zalven en de zegen uitspreken en deze verzegelen?”

„Is het juist de aangetaste delen van het lichaam te zalven?”

„Is het geoorloofd de olie voor inwendig gebruik toe te dienen?”

„Is het voor een ouderling gepast een broeder mee te nemen die het Aaronsche Priesterschap draagt om bij het zalven van de zieke behulpzaam te zijn?”

„Indien een man en zijn vrouw alleen met een zieke zouden zijn, kan hij dan met olie zalven en de zalving verzegelen, terwijl zijn vrouw, het priesterschap gebruikend dat zij met haar echtgenoot gemeenschappelijk draagt, hem daarbij assisteert?”

„Jacobus zegt: „Wanneer een zieke wordt gezalfd die zonden heeft begaan, zullen deze hem worden vergeven. Hoe krijgt de ouderling macht zijn zonde te vergeven?”

ANTWOORD: Gedurende de laatste weken werden uit verschillende plaatsen van de Kerk deze en dergelijke vragen met betrekking tot het zalven van zieken ontvangen.

Daarom zal nu een gedetailleerd artikel hierover aan de orde worden gesteld, opdat deze onderscheidene punten, die naar 't schijnt, niet goed worden begrepen, opgehelderd zullen worden, zodat er geen verwarring zal zijn onder de priesterschapsdragers.

Het zalven van zieken is een verordening die vanaf den beginne werd toegepast, wanneer de autoriteit van het priesterschap op aarde was.

De gebruikelijke procedure wordt door Jacobus aangegeven:

Is iemand onder u in lijden, dat hij bidde. Is iemand goedsmoeds, dat hij psalmzingde.

Is iemand krank onder u, dat hij tot zich roepe de ouderlingen der gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in den naam des Heeren.

En het gebed des geloofs zal den zieke behouden, en de Heere zal hem oprichten, en zoo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven vergeven worden. (Jacobus 5 : 13-15).

HET OPLEGGEN DER HANDEN

Wij lezen in het Nieuwe Testament dat Jezus de handen op personen legde en hen genas. (Marcus 6 : 5, 13; 16 : 18; Lucas 13 : 12-13). Bij andere gelegenheden genas de Heiland, wegens het grote geloof van de zieken, hen alleen maar door een woord, doch Zijn discipelen gebood Hij dat zij de handen op de zieken moesten leggen. Deze verordening werd niet voor het eerst in de Bedeling van het Midden der Tijden gegeven, want het Oude Testament vermeldt talrijke gevallen van genezing. Twee zeer belangwekkende gevallen zijn de opwekking door Elia van de zoon van de weduwe (1 Kon. 17 : 19-24) en een soortgelijk herstel van de overleden zoon van de Sunamietische vrouw. (2 Kon. 4 : 25-35). Deze grote gave werd openbaar na de opstanding van Jezus, gedurende het verblijf van de apostelen op aarde. Na hun heengaan hielden de geestelijke gaven op en aan het zalven met olie en het zegenen van de zieken kwam een einde, niet omdat deze gaven niet langer nodig waren, maar omdat er geen geloof meer onder de mensen was en het priesterschap van de aarde was weggenomen. Sinds dien kon men horen dat deze gaven alleen voor de dagen van de apostelen waren bedoeld en niet meer nodig waren. Niettemin is het menigmaal voorgekomen dat oprechte, vrome mensen, die de geboden des Heren naar hun beste weten hadden getracht te onderhouden, door hun gebed, in geloof opgezonden, gezegend werden en genazen. De gebeden van eerlijke zielen die oprecht naar de zegeningen van de Heer verlangen, worden vaak beantwoord en de Heer neemt hun geloof aan.

De Heer heeft in deze bedeling gesproken en met betrekking tot het zalven van zieken een gebod gegeven in de volgende bewoordingen:

„En wie er onder u ook ziek zijn, en niet het geloof hebben om te worden genezen, maar (nochtans) geloven, moeten met alle tederheid worden verzorgd, en met kruiden en licht voedsel, en zulks niet door de hand van een vijand.

En twee of meer ouderlingen der kerk moeten worden geroepen en in Mijn naam voor hen bidden, en de handen op hen leggen; en indien zij sterven, zullen zij in Mij sterven, en indien zij leven, zullen zij in Mij leven”. (L & V 42 : 43, 44).

ROEP TWEE OF MEER OUDERLINGEN

Het zalven en zegenen van de zieken geschiedt als volgt: Twee of meer ouderlingen behoren voor dat doel te worden geroepen. Een ouderling

giet olie uit de fles die zuivere, gewijde olie bevat, op de kruin van het hoofd van de zieke. (Eén druppel met een druppelaar op een medicijnflesje is ontoelaatbaar, eveneens het toedienen van de olie met een lepel). De broeder, die de zalving verricht, verzegelt deze niet, doch laat dat aan de tweede ouderling over die het gebed uitspreekt. De zieke moet bij het zalven bij de naam worden genoemd en de zalving geschiedt in de naam van Jezus Christus en door de autoriteit van het Melchizedekse Priesterschap, in overeenstemming met de openbaring, en met het doel dat de zieke moge worden genezen. Na de verordening van het zalven leggen de aanwezige ouderlingen, twee of meer, degen die de zalving verrichtte inbegrepen, de handen op het hoofd van de zieke en zenden in de naam van Jezus Christus een gebed op en door de autoriteit van het priesterschap dat zij dragen, verzegelen (bevestigen) zij de zalving. Indien door de Geest des Heren daartoe aangespoord, kan de sprekende broeder iets over de ziekte zeggen en de zieke met leven en gezondheid zegenen. De gebeden en zegeningen voor de zieke behoeven niet lang te zijn; datgene waar het om gaat, moet worden uitgesproken en daarna wordt het gebed beëindigd in de naam van Jezus Christus. Wanneer de ouderlingen de zalving en bevestiging hebben verricht, zullen zij er verstandig aan doen hun bezoek niet te rekken, maar goedsmoeds heen te gaan.

DE ZALVING EN HET GEBED DES GELOOFS

Het volgende is ontleend aan het O.O.V. handboek van 1902 - 03: De verordening van het zalven van zieken bestaat gewoonlijk uit twee gedeelten: De zalving en het gebed des geloofs. Het eerste wordt door een van de ouderlingen gedaan. De verzegeling (of bevestiging) van de zalving wordt verricht door alle ouderlingen, die zich om de zieke hebben geschaard en hun handen op hem of haar leggen, terwijl een van hen het gebed uitspreekt. De woorden er van zijn niet voorgeschreven. In deze zalving is het noodzakelijk dat de naam van de Messias wordt genoemd en de macht van het priesterschap wordt ingeroepen, en dat tevens gezegd wordt dat de zalving geschiedt met het doel om te genezen. Bij het bevestigen van de zalving worden dezelfde naam en dezelfde autoriteit genoemd en de verklaring wordt gegeven dat de zalving voor het genezen van de zieke wordt bevestigd, de ziekte bestraft¹⁾ en de zegen van genezing beloofd. Toevoegingen, voorwaarden of beloften die door de inspiratie des Heren worden ingegeven, moeten natuurlijk in het gebed naar voren worden gebracht. Zij die deze verordening verrichten, moeten voor het herstel van de patient een zo sterk mogelijk geloof oefenen en zich geheel onder de invloed van de Geest des Heren plaatsen, omdat in zulke gevallen veel van het geloof van de ouderlingen en de geest, die hen vergezelt, afhangt. Geloof om zieken te genezen is een van de begerenswaardigste gaven van het evangelie, en behoort door alle ouderlin-

1) The disease rebuked. In 't Nederlands eigenlijk onvertaalbaar (to rebuke = berispen).

gen te worden nagestreefd, en zij behoren altijd gereed te zijn deze machten behoeve van een misdeelde aan te wenden.

GEMENGDE VRAGEN EN ANTWOORDEN

„Indien een man alleen met een zieke is, zou hij dan met olie kunnen zalven en de zegen uitspreken en deze zelf verzegelen?”

Indien een ouderling alleen is en geen helper beschikbaar, en hij wordt geroepen om een zieke te zalven, is hij ten volle bevoegd om zowel te zalven als de zalving te verzegelen (bevestigen).

„Is het juist de aangetaste delen van het lichaam te zalven?”

Neen. De kruin van het hoofd behoort te worden gezalfd.

„Is het geoorloofd de olie voor inwendig gebruik toe te dienen?”

Neen. Het innemen van de olie behoort niet tot de verordening. Wanneer men de olie inwendig wil gebruiken, is dat niet verboden, maar vele ziekten ondergaan geen verbetering door olie in de maag.

„Is het voor een ouderling gepast een broeder mee te nemen die het Aaronische Priesterschap draagt, om bij het zalven van de zieke behulpzaam te zijn?”

Deze vraag werd door het Eerste Priesterschap en de Raad der Twaalven als volgt beantwoord:

. . . het was het gevoelen van de Raad . . . dat de toepassing (van het zalven) tot de ouderlingen wordt beperkt, doch in het geval van absolute noodzakelijkheid, dat is wanneer een ouderling onmogelijk een andere ouderling kan vinden, mag hij, als de gelegenheid zich daartoe voordoet, zich laten vergezellen van een lid van de Aaronische Priesterschap of zelfs van een niet-priesterschapsdrager, doch alleen met het doel door het geloof van zulk een lid of zulke leden te worden geschraagd. Alleen de ouderling verricht de verordening, welke hij ook kan verrichten zonder de bijstand van een lid van het Aaronische Priesterschap of niet-priesterschapsdrager.

„Indien een man en zijn vrouw alleen met een zieke zouden zijn, kan hij dan met olie zalven en de zalving verzegelen, terwijl zijn vrouw, het priesterschap gebruikend dat zij met haar echtgenoot gemeenschappelijk draagt, hem daarbij assisteert?”

President Joseph F. Smith in de *Improvement Era*, 10de jaargang, blz 308, beantwoordt deze vraag als volgt:

„Draagt een vrouw het priesterschap met haar echtgenoot en mag zij krachtens autoriteit met hem de handen op zieken leggen?”

Een vrouw draagt niet het priesterschap met haar echtgenoot, maar zij geniet de zegeningen met haar echtgenoot daarvan; en indien haar wordt verzocht om met hem de handen op zieken te leggen, of met een andere ambtenaar die het Melchizedekse Priesterschap draagt, is het volkomen gepast dat zij dit doet. Het is voor een man en zijn vrouw niet ongewoon dat zij tezamen hun kinderen zalven . .

De vrouw legt de handen op, juist zoals een lid van het Aaonische

Priesterschap of een gelovige broeder zonder priesterschap zou doen, aldus door haar geloof de verordening steunende. De Profeet Joseph Smith zeide:

„Met betrekking tot vrouwen die dienst verlenen bij het genezen der zieken: daar kon geen kwaad in zijn, indien God door genezing zijn bekrachtiging gaf. Een vrouw zou in het opleggen der handen op en het bidden voor de zieken even weinig zondigen als in het wassen van haar gelaat met water; het is voor niemand zonde die geloof heeft om te bedienen, of indien de zieken geloof hebben om door hun bediening genezen te worden”.

Zulk een zalving zou dan niet krachtens het priesterschap zijn, maar een manifestatie van geloof.

„*Jacobus zegt: Wanneer een zieke wordt gezalfd die zonden heeft begaan, zullen deze hem vergeven worden. Hoe krijgt de ouderling macht zijn zonde te vergeven?*”

Het is niet de ouderling die de zonden vergeeft, maar de Heer. Indien door de kracht van het geloof en door de bediening van de ouderlingen de mens is genezen, dan is dit een bewijs dat zijn zonden hem zijn vergeven. Het is eigenlijk niet redelijk te denken dat de Heer de zonden van een mens die genezen is, zal vergeven als hij zich niet heeft bekeerd. Natuurlijk bekeert hij zich van zijn zonden, als hij door de ouderlingen gezegend wenst te worden.

Waar zullen wij staan bij Christus' wederkomst?

Met deze vraag zo te stellen geven wij te kennen dat de vraag „Of Christus wel zal komen?” voor ons geen vraag is. Wij, Heiligen der Laatste Dagen, aanvaarden Zijn terugkeer als een vaststaand feit. En niet alleen wij, ook andere Christelijke Kerken verwachten Zijn terugkomst. Hoe deze zich echter die gebeurtenis voorstellen, tot wie van de uiteen lopende geloofsrichtingen Hij volgens hen zou moeten gaan, wie van deze Hem zou moeten ontvangen, hoe en waar, weet ik niet en het is ook niet de opzet van dit artikel om daar over te spreken. Wat ons, leden van Zijn Kerk betreft: Waar Hij zal binnengaan, wanneer Hij in volle glorie en majesteit uit de hemel nederdaalt en door wie Hij zal worden begroet, is ons in deze bedeling van de volheid der Tijden geopenbaard. Zowel de Schriften van deze tijd als die van vroegere be-

delingen van het Evangelie leveren overvloedig bewijs van Zijn wederkomst niet alleen, maar ook - gelet op de tekenen der tijden - dat die niet heel ver meer af is, „ja, voor de deur”. (L & V 110 : 16).

Die dag wordt groot en verschrikkelijk genoemd.

„Voor de deur”. Dat werd gezegd in een openbaring aan de Profeet Joseph Smith, die door Jezus de 3e april 1836 in de Tempel te Kirtland werd gegeven. Honderd acht en twintig jaar geleden dus. Nu schrijven wij 1964 en Zijn wederkomst is nog niet. En toch: „Voor de deur?” Volgens God's tijdrekening, ja, want 1000 jaar op aarde is één dag bij God, en 128 jaren zijn slechts enkele uren. Is dat niet voor de deur? De tekenen der tijden beginnen zich hoe langer hoe sterker af te tekenen, zo sterk, dat wij zelfs in onze eigen tijdrekening zouden kunnen spreken van „voor de deur”, zij het dan niet binnen enkele uren, maar jaren. Hoeveel weten wij niet, want Hij komt op een ogenblik dat wij het niet verwachten, als „een dief in de nacht”.

Wie de tekenen der tijden heden ten dage niet opmerkt, is ziende blind en horende doof. Laat dan zij die niet doof zijn, horen wat Jezus antwoordde op de vraag van Zijn discipelen: „. . . welk zal het teeken zijn van uw toekomst en van de voleinding der wereld? Hij zeide: „Ziet toe dat u niemand verleide, want velen zullen komen onder mijnen naam, zeggende: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden. En gij zult hooren van oorlogen en van geruchten van oorlogen: ziet toe, wordt niet verschrikt; want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet. Want het eene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het eene koninkrijk tegen het andere koninkrijk, en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Doch al die dingen zijn maar een begin der smarten. Alsdan zullen zij u overleveren in verdrukking, en zullen u dooden, en gij zult gehaat worden door alle volkeren om mijns naams wil. En dan zullen er velen geërgerd worden en zullen elkander overleveren en elkander haten. En vele valsche profeten zullen opstaan, en zullen er velen verleiden. En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zoo zal de liefde van velen verkouden. Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volkeren, en dan zal het einde komen”. (Matth. 24 : 3-14). De ongerechtigheid zal toenemen. Paulus geeft aan deze waarschuwing van Jezus uitbreiding in de volgende woorden: „En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatzinnig, hoovaardig, lasteraars, den ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods, hebbende een schijn van godzaligheid, maar die de kracht daarvan verloochend hebben. . .” (2 Tim. 3 : 1-5).

In afd. 29 van Leer & Verbonden herhaalt Christus Zijn ernstige voorspelling betreffende de toestanden op aarde, die aan Zijn terugkeer vooraf gaan. Lucas vermeldt ook dit nog in de profetische rede van Christus: „Er zullen teekenen zijn in de zon en maan, en sterren, en op de aarde benauwdheid der volkeren, met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven, en de menschen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen die het aardrijk zullen overkomen, want de krachten der hemelen zullen bewogen worden. En alsdan zullen zij den Zoon des menschen zien komen op eene wolk met groote kracht en heerlijkheid.

Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zoo ziet omhoog en heft uwe hoofden opwaarts, omdat uwe verlossing nabij is.” (Lucas 21 : 25-28).

Nu, waar zullen wij staan, wanneer al deze dingen plaats vinden, wanneer de ongerechtigheid is toegenomen totdat de beker er van overvloeit en dientengevolge de krachten der hemelen bewogen zullen worden, of met andere woorden natuurrampen de wereld zullen teisteren? Zullen wij dan te vinden zijn onder diegenen die radeloos van angst naar een schuilplaats omzien, of behoren tot hen tot wie Jezus zal zeggen: „Verheft uw hart en weest verheugd, uw verlossing nadert. Vreest niet, kleine kudde, uw is het koninkrijk totdat Ik kom. Ziet Ik kom spoedig (L & V 35 : 26, 27) en: „Ziet, Ik zal voor u uitgaan en Ik zal uw achterhoede zijn; en Ik zal in uw midden zijn, en gij zult niet worden beschaamd?” (afd. 49 : 27).

Moet het ons niet waard zijn alles te geven en te doen om in die dagen van groot tumult naar waarheid te kunnen zeggen: „Er is rust en vrede in mijn hart, want ik heb een Vriend, een Toeverlaat, een Rots in de branding aan mijn zijde?” Er is geen groter rijkdom en groter vreugde en groter zekerheid te bedenken. Wij ontvangen die door geloof in de beloften van de Heiland en door er naar te handelen. Sterker dan ooit zal dan de tekst in afd 82 : 10 het hart doordringen: „Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte”. Welk een ontzaggelijke tegenstelling zullen zij, die het verbond met hun Vader in de Hemel, aan het watergraf gesloten en door het nemen van het Heilig Avondmaal telkens vernieuwd, getrouw blijven en „volharden tot het einde”, vormen met hen die volgens Hosea 10 : 8 zullen zeggen: Bergen bedekt ons, en tot de heuvelen: Valt op ons!

In deze dagen, ja vooral in deze dagen zijn er veel mensen, eerlijke en oprechte zielen, die vol vrees de toekomst tegen gaan en zich angstig afvragen: „Waar gaat dat heen? Wat zal er van onze kinderen worden?” Ja, er zijn in de wereld van nu, mensen wie het hart in de letterlijke zin van het woord bezwijkt van vrees. Waarom? Omdat zij die Vriend, die Toeverlaat, die Rots in de branding niet kennen, de Verlosser der wereld, Die ook hen zal verlossen van de vrees voor de komende dingen, indien zij maar gehoor wilden geven aan Zijn liefderijke uitnodiging:

Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt mijn juk op u, en leert van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uwe zielen. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht" (Matth. 11 : 28-30).

Nu zullen onder die eerlijke, oprechte mensen velen zijn die vragen: „Waar kan ik die Christus vinden, de waarachtige Christus? Want staat er niet geschreven - en het gaat over deze tijd - er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderheden doen. Wanneer wij van zulke wonderheden vernemen, het zij over de radio, hetzij op de televisie of er persoonlijk getuige van zijn, moeten wij dan geloven, dat de ware Christus zich daarin heeft gemanifesteerd? En als dat niet zo is, als zij, wier tekenen wij aanschouwd hebben, eenmaal zullen blijken te behoren tot hen, tot wie Jezus zegt: „Ik ken u niet", hoe zullen wij dat nu weten, om in de dagen van beroering pal te staan, wanneer het voor ons meer dan ooit een levenskwestie zal zijn de ware Christus gevonden te hebben? Tot wie moeten wij ons wenden om ons de weg te wijzen? Het antwoord op die vraag luidt: „Jezus Christus! Hij heeft, toen Hij op aarde Zijn zending volbracht, eenmaal gezegd: „Onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin het eeuwige leven te hebben, en die zijn het die van Mijn getuigen". (Joh. 5 : 39).

Het is dus in de Schriften dat wij Hem moeten vinden. „Maar", zegt de zoeker naar waarheid, „de Schriften worden zo verschillend uitgelegd. Is er wel één Kerk op aarde die op de juiste uitlegging aanspraak kan maken? Zo ja, welke is die Kerk dan?"

Indien er een Kerk op aarde bestaat die het Evangelie van Jezus Christus verkondigt, dan moet die door Hemzelf zijn opgericht, gelijk Hij dat tijdens Zijn aardse zending deed, want de mens kan uit zichzelf de dingen van God niet weten, en die Kerk moet Zijn naam dragen, want het is Zijn Kerk. Voorts moet deze Kerk wat organisatie, ambten en ambtenaren betreft, volkomen gelijk zijn aan die van 2000 jaar geleden en de krachten en gaven bevatten, die door Paulus in 1 Corinthiërs 12 worden genoemd. De wetten en verordeningen van Zijn eeuwig Evangelie moeten in die Kerk dezelfde zijn, respectievelijk op dezelfde wijze worden verricht, krachtens dezelfde bevoegdheid die Jezus Zijn Apostelen van ouds verleende. Want: „de hemel en de aarde zullen voorbij gaan, maar Mijne woorden zullen geenszins voorbij gaan. (Matth. 24 : 35). Dat betekent dus dat niets wat met Zijn volmaakt Evangelie te maken heeft, door de mens mag worden veranderd, want dan is het niet meer volmaakt. Het betekent het overtreden der wetten, het veranderen van de inzetting, het vernietigen van het eeuwig verbond. (Jesaja 24 : 5) Het betekent dat daar, waar zulks is geschied, Christus niet te vinden is.

„Onderzoekt de Schriften, . . . want die zijn het die van Mij getuigen. Hoe getuigen zij? Van Hem persoonlijk in de eerste plaats, van Zijn werken, Zijn liefde, Zijn barmhartigheid en van Zijn vrijwillige Offerdood. Lees de vier Evangelieën en ge zult dat beamen. De daarin beschre-

ven werken kunnen uiteraard niet in dit artikel worden aangehaald en wegens de noodzakelijke beperking van de omvang van deze verhandeling zal ik de vier voornaamste aspecten noemen waardoor de Kerk van Christus in Zijn dagen werd gekenmerkt en waardoor de Kerk die in deze tijd aanspraak maakt op die naam zich van alle andere kerken dient te onderscheiden. Zonder volledigheid te willen pretenderen zal ik naar de desbetreffende teksten in de Bijbel verwijzen en de andere drie Standaardwerken buiten beschouwing laten.

Vijf voorname hoofdkenmerken van de Kerk van Christus wil ik hier noemen: 1. Zij heeft de Heilige Geest. 2. Zij wordt bestuurd op aarde door Apostelen en Profeten. 3. Zij bezit het Heilige Priesterschap, d.i. de macht om in de naam van God te handelen en te spreken.

4. De aardse bestuurders van Christus’Kerk nemen niet zichzelf die eer aan, maar moeten door God worden geroepen. 5. Zij doet tempelwerk voor de doden.

1. De bestuurders van de oorspronkelijke Kerk werden door de Heilige Geest geleid in hun bediening, en verantwoording tegenover wereldlijke machten. (Zie Marcus 13 : 11, Matth. 10 : 19, 20). Zie ook Lucas 12 : 11, 12). De Heilige Geest een permanent geleide voor de leden van Christus’Kerk: Joh. 14 : 16, 17, 26; Joh. 15 : 26; 20 : 21.

Het permanent geleide komt na de doop: Matth. 3 : 11, Joh. 3 : 5; Hand. 3 : 14; Lucas 6 : 13; Joh. 15 : 16; Matth. 16 : 19. Zie ook Hebr. 7).

2. De Kerk van Christus op aarde bestuurd door Apostelen en Profeten. (Zie Efeziërs 4 : 11. Hier wordt tevens gezegd waarom dat zo moet zijn: zie verzen 12, 13, 14, 15).

3. De Kerk van Christus heeft het Heilige Priesterschap, de macht om in de naam van God te handelen en te spreken. (Zie Exodus 28 : 1, Numeri 27 : 18, 19, 20, 21, 22, 23. Deut. 34 : 9; Matth. 10 : 1; Marcus 3 : 14; Lucas 6 : 14; Lucas 6 : 13; Joh. 15 : 16; Matth. 16 : 19. Zie ook Hebr. 7)

4. Niemand in de Kerk van Christus neemt uit zichzelf een ambt aan. (Zie Hebr. 5 : 4)

5. Zie 1 Corinthe 15 : 29. Dit is de enige plaats in de Bijbel waar over het werk voor de doden wordt gesproken, doch deze tekst en die welke wij vinden in 1 Petrus 3 : 18, 19 en 20 en 1 Petrus 4 : 6, zijn voldoende bewijs dat de oorspronkelijke Kerk van Christus voor de doden doopte, niet alleen, doch dat men wist dat ook zij, die dit leven verlieten zonder Christus te kennen, Hem in het hiernamaals konden leren kennen.

„Onderzoekt de Schriften, want die zijn het die van Mij getuigen”. Zij die dit met een biddend hart willen doen, met het oprecht verlangen de waarheid in deze verwarde tijden te weten, zullen die Christus vinden Die zij zoeken, want Zijn Kerk is op aarde.

En wanneer zij die hebben gevonden, zullen zij bij getrouwheid ook kunnen zeggen:

„Er is rust en vrede in mijn hart; de vrees is geweken.

A. D. J.

ZIJ SPREKEN IN TALEN

door STANFORD W. BIRD

opziener van het Skandinavische bouwcomité

Als men aan de uitvoering van het kerkelijk bouwprogramma deelneemt, is een van de mooiste sensaties dit in werking te zien. In het Skandinavische gebied bestaat een toestand die nergens anders ter wereld wordt aangetroffen. Wij werken daar namelijk met acht verschillende nationaliteiten die zeven verschillende talen spreken en acht verschillende muntstelsels gebruiken. Dat lijkt in het begin nu niet zo erg ingewikkeld, maar wanneer men denkt aan een kantoor waar alle facturen, contracten en zakentransacties moeten worden vertaald, alle rekeningen in het geldsysteem van de verschillende naties worden betaald, dan krijgt men enig idee hoe gecompliceerd de toestand is.

Wat deze situatie werkelijk interessant maakt is de voorziening in opziëners en kerkbouwzendingen die de talen kunnen spreken van de streek waarheen zij worden gezonden. Bijvoorbeeld: Op het ogenblik bouwen wij maar één kerk in Holland, maar wij hebben acht en twintig bouwzendingen uit de Hollandse Ring en de Nederlandse Zending! Wij hebben even goed Hollandse jongens in Frankrijk, België, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Finland als in Holland. Zij kenden de talen van deze andere naties niet, en de meesten van hen verstonden ook geen Engels. Zij konden met hun opziëners of andere zendingen op het werk niet spreken, de locale leden konden zij niet verstaan en van de kerkdiensten begrepen zij niets, toch hebben zij de liefde en het begrip van al deze mensen verworven.

In de ochtend van de eerste februari bezocht ik het bouwwerk te Kuopio, Finland. De sneeuw lag hoog en de thermometer wees 25 graden onder nul aan. Er was nog geen verwarming in het gebouw, maar onze zendingen werkten met grote ijver door. Ik kwam onder de indruk toen men mij vertelde dat een van onze Hollandse jongens het grootste deel van zijn tijd besteedde aan het werk op het dak, waar hij de aannemer hielp bij het leggen van de koperen deklaag. Het was voor de meeste arbeiders te koud om buiten te werken, maar hier was een jonge man, vele mijlen van huis, niet bij machte de vreemde en moeilijke Finse taal te spreken of te verstaan, maar die toch in zijn zendingroeping gelukkig was en er zich ten volle aan gaf.

Deze jonge man heeft geen taal nodig voor onderling verkeer; zijn toewijding en liefde hebben het respect en de liefde van alle Finse leden gewonnen. Voor dit project hebben wij twee zendingen uit Holland: Daniel Croese en Daniel Weening; een uit Denemarken; Paul Buur, en twee uit Finland: Kari Kokko en Jouko Kirsi. De opziener is broeder Donald Sandberg. De Gemeente heeft zich ingespannen om broeder en zuster Sandberg te steunen; in de tijd van zes maanden staat het dak op de kerk en ik denk dat wij in één jaar gereed komen.

De ondervinding die ik mij altijd zal herinneren was die van het bijwonen van de godsdienstklas en de Engelse klas. Om zeven uur 's morgens. Die werden bij President Erik Silvenoinen, de Gemeentepresident, in zijn woning gehouden. President en Zuster Silvenoinen geven beide onderwijs. Zij hebben vier kinderen, wonen in een appartement met twee slaapkamers en zij hebben DRIE bouwzendingen de gehele tijd bij hen inwonen!

Dat is waarlijk leven door voorbeeld. Hij heeft elke ochtend de godsdienstklas. Hij spreekt geen Engels, Deens of Nederlands. Elke zending leest uit „Een Wonderbaar Werk en een Wonder” in zijn eigen taal en zij bespreken daarna wat zij hebben gelezen. Dat gaat zo:

Paul, de Deen, kent een beetje Engels en een beetje Duits, maar geen Fins. De twee zendingen uit Holland verstaan geen Engels en geen Fins, maar kennen wat Duits. . . . De Hollandse jongens bespreken de les met Paul in het Duits en hij op zijn beurt bespreekt het onderwerp met broeder Sandberg in het Engels, die het op zijn beurt weer met de onderwijzer President Silvenoinen in het Fins bespreekt, wat de twee Finse jongens natuurlijk verstaan. De mening van de onderwijzer en zijn gedachten worden dan in het Fins aan broeder Sandberg meegedeeld, die deze dan aan Paul in het Engels doorgeeft, daar hij geen Deens kent. Paul relajeert de woorden voor de Hollandse jongens in het Duits en . . . iedereen begrijpt het! Deze ervaring stemde tot nederigheid en de Geest werd sterk gevoeld.

Paul, de Deense zending, had de Engelse klas. Broeder Silvenoinen gaf les in de Finse taal . . . er was geen „spreken in talen” in schriftuurlijke zin, maar er werd in vele talen gesproken, en wij begrepen het allemaal! Ja, het kerkelijk bouwprogramma is in uitvoering . . . en wij zijn zeer gezegend doordat wij werden geroepen om te dienen en deel te nemen.

De vragenbus

Die rubriek kwam tot dusver in de Ster niet voor, althans niet onder dat hoofd. Nu ontving ik uit twee plaatsen van de zending vragen over evangelieproblemen die tijdens de behandeling van Zondagsschoollessen werden opgeworpen en waarvoor geen bevredigende oplossing werd gevonden. Dit is voor mij aanleiding om de lezers van de Ster het denkbeeld weer eens aan de hand te doen (het is namelijk al eerder eens ter sprake geweest) om als zij vragen over het evangelie of andere onderwerpen hebben, waarop zij het antwoord zouden willen weten, deze vragen of problemen aan de redactie van de Ster voor te leggen, zoals twee broeders uit twee verschillende plaatsen X en Y, thans hebben gedaan.

De vragen worden nu in volgorde van binnenkomst behandeld. Eerst

die uit X. De vraag luidt: „Wie zondigt: de geest of onze intelligentie?” Voorwaar een interessante vraag, die spoedig kan worden beantwoord door verwijzing naar de Ster van oktober 1962, blz. 309, uit „Kent ge uw Evangelie?” Daar staat namelijk „. . . Als Augustinus dit alles had geweten, zou hij niet zo hevig in de knoop zijn geraakt, want het zijn die ongeschapen intelligenties, zeer verschillend van aard en kwaliteit, als ik dat woord hier mag gebruiken, die voor de zonden in de wereld verantwoordelijk zijn, doordat zij hun wil op verkeerde oogmerken richten”.

Dit laatste is ontleend aan Prof. Barker's *The Divine Church*, derde deel, waar hij de filosofie van de kerkvader Augustinus (354-430) behandelt. Augustinus worstelde met het probleem van het kwaad. Waarom is er zonde in de wereld? Indien God geen kwaad kan doen - zegt Augustinus - almachtig is en de wereld, de mens inbegrepen, uit niets schiep, de mens derhalve slechts een schepsel is, waarom is hij zondig? Zie daar het probleem waar Augustinus ondanks - of liever: dank zij - zijn wijsgerigheid geen uitweg in wist en het als „een onbegrijpelijk mysterie (een van de vele) bestempelde. Prof. Barker geeft hierop het volgende commentaar:

„Augustinus zocht het antwoord in Adam's vrije wil, maar als Adam goed en niet anders dan goed was geschapen, goed in zijn gedachten, in zijn wil en in welk opzicht dan ook, en God, die niets kwaads kan scheppen, hem dus niet anders kon scheppen, dan kon Adam's goede wil, hoewel vrij, hem geen zondige keuze laten doen. In de vrije wil van Adam nu, indien de mens uit niets was geschapen, vond Augustinus geen bevredigende verklaring voor de oorsprong van het kwaad in de wereld.

Atheïsten hebben gezegd dat het (Augustijnse) Christendom God verantwoordelijk stelt voor het kwaad in de wereld. Indien, zo zeggen zij, een horlogemaker een horloge maakt dat niet goed loopt, is dat niet de schuld van het horloge, maar van de maker. Als God, die almachtig is, de wereld en de mens uit niets schiep, waarom dan het schepsel te laken en niet zijn maker die, almachtig als hij is, de mens geheel volmaakt in wil en in ieder ander opzicht had kunnen maken?

Dit probleem zou zich niet hebben voorgedaan, als Augustinus de kennis had bezeten en aanvaard die aan Joseph Smith werd geopenbaard, namelijk dat de intelligentie van de mens niet werd geschapen en ook niet kan worden geschapen.

De mens heeft bij zijn geboorte een lichaam, maar daarvóór, in zijn voor-sterfelijk bestaan, was hij een geest, een intelligentie, bekleed met een lichaam van geest. Van die intelligentie was God niet de schepper en bijgevolg is Hij ook niet verantwoordelijk voor haar keuze tussen goed en kwaad. Na de geboorte is de intelligentie van de mens in staat zich in de goede of slechte richting verder te ontwikkelen, naar gelang van de gedane keuzen”.

Het probleem waar de Zondagsschoolklas in de gemeente Y mee te kampen had, draait om twee punten van de zestien die op blz. 13 van het nieuwe lesboek staan, namelijk punt 1 en 3.

1. God was zelf eens zoals wij nu zijn.

3. God kent de sterfelijkheid uit eigen ervaring.

Nu werd deze vraag gesteld: „Is God hier op aarde gestorven om de ervaring van de sterfelijkheid op te doen? Als dit zo is, wie heeft Hem dan opgewekt?

Laten wij zien wat de Profeet Joseph Smith hiervan zegt op blz. 366 van *De Leringen van Joseph Smith*. Wij lezen daar:

„God was eens zoals wij nu zijn. Hij is een verheven mens 1) en zit in gindse hemelen op de troon! Dat is de grote verborgenheid. Indien de sluier heden vaneen gescheurd zou worden en als de grote God Die deze wereld in haar loopbaan houdt en Die alle dingen en alle werelden door Zijn macht in stand houdt, Zich zichtbaar zou maken - ja, indien gij Hem vandaag zoudt zien, zoudt gij Hem als een mens zien - zoals uzelf in de persoon, gelijkenis en vorm van een mens; want Adam was in de gelijkenis en vorm van God geschapen en hij ontving onderricht van Hem, wandelde en sprak met Hem zoals de ene mens met de andere spreekt. Het is het eerste beginsel van het Evangelie om het karakter van God met zekerheid te weten, en te beseffen, dat wij met Hem kunnen spreken zoals de ene mens met de andere spreekt, en dat Hij eens een mens was zoals wij; ja, dat God zelf, de Vader van ons allen op een aarde vertoefde zoals Jezus Christus. En ik zal u dit uit de Bijbel aangegeven.

De Schrift vertelt ons, dat Jezus zeide: „Want gelijk de Vader macht heeft in Zichzelf, alzo heeft ook de Zoon macht” - macht, waarvoor? Om te doen wat de Vader deed. Het antwoord ligt voor de hand - op een wijze om Zijn lichaam neder te leggen en wederom op te nemen. Jezus, wat gaat Gij doen? Mijn leven nederleggen zoals de Vader deed, en het wederom opnemen”

De leden van de genoemde Zondagsschoolklas zullen inmiddels hebben begrepen dat hun moeilijkheid voortspoot uit de mening dat God de Vader op deze aarde Zijn sterfelijk leven had geleefd. Wel was Hij eenmaal de Verlosser van een wereld zoals Jezus het is van deze wereld, maar welke wereld en wanneer is ons niet geopenbaard, hetgeen ook logisch is, want dat was uitsluitend van belang voor de bewoners van die wereld. God geeft ons in Zijn wijsheid niet meer dan wij voor onze verhoging behoeven. (Zie ook Paarl v. Grote Waarde, Mozes 1 : 35)

Wat nu de vraag betreft: „Wie heeft Hem opgewekt?” Het antwoord is duidelijk, wanneer wij weten dat er nimmer een Vader was zonder een Zoon, noch een Zoon zonder een Vader. Dit mag sommigen vreemd in

1) Ik heb de vrijheid genomen „man” in de Nederlandse vertaling te vervangen door „mens”, welk woord ook de vrouw insluit en bovendien aansluit op Mozes 7 : 35; en 6 : 37.

de oren klinken, doch niettemin is het zo.

Laten wij Mozes 1 : 35, waar zoëven naar werd verwezen, nog eens opslaan.

Wij lezen daar: „Maar Ik geef u slechts een verslag van deze aarde en van de bewoners er van. Want zie, er zijn vele werelden, die door het woord Mijner macht zijn voorbijgegaan. En er zijn vele werelden, die nu bestaan, en voor de mens zijn ze ontelbaar; maar bij Mij zijn alle dingen geteld, want ze zijn de Mijne en Ik ken ze”. En verder „. . . er is geen einde aan Mijn werken . . .” (vers 38). Hoewel de werelden die God geschapen heeft, voor de mens met zijn beperkt bevattingvermogen niet kunnen worden geteld, vanwege hun zeer groot aantal, is dat aantal begrensd, m.a.w. God's gebied hoewel voor de mens onvoorstelbaar groot, is toch begrensd. Maar de ruimte, het heelal is oneindig. Laten wij, om daar een glimp van te krijgen, op een wolkeloze avond naar de melkweg kijken. Van de aarde uit gezien lijkt hij op een bleekgrijze band die zich over het firmament uitstrekt, zo ver het oog reikt; vandaar de naam melkweg. Hij bestaat uit een onnoemelijk aantal sterren, werelden vele malen groter dan onze aarde, vanwaar zij enige honderdduizenden lichtjaren zijn verwijderd. Zoals U weet is een lichtjaar de afstand die het licht in de tijd van een jaar aflegt met een snelheid van 300.000 km per seconde. Deze, voor de mens volkomen onvatbare, afstand waarop de melkweg van de aarde is verwijderd, maakt dat de werelden waaruit hij bestaat, schijnbaar tot een wazig gordijn ineen vloeien, ofschoon hun onderlinge afstand millioenen kilometers bedraagt. Veronderstel dat het voor ons mogelijk was naar een van die sterren in de melkweg te gaan en staande op die ster, in de ruimte zouden staren. Wij zouden weer zo'n melkweg zien en van daaruit weer een, enz. Er komt geen einde aan; zoals Joseph Smith het uitdrukt: „. . . Er is geen ruimte, waarin geen rijk is; en er is geen rijk, hetzij groot of klein, waarin geen ruimte is”. (L & V 88 : 37) En al die rijken worden bestuurd door Goden, Vaders van Zoons, die Zelf eens Verlossers van werelden waren, gelijk de Christus de Verlosser van deze wereld is en daarvan eenmaal de regerende Koning zal zijn. En niet alleen van deze wereld, maar van alle andere die Hij heeft geschapen.

Het bovenstaande maakt duidelijk wat Paulus in 1 Cor. 8 : 5 bedoelde, toen hij zeide: „Want hoewel er ook zijn die goden genaamd worden, hetzij in den hemel, hetzij op de aarde (gelijk er vele goden en vele heren zijn), nochtans hebben wij maar één God, den Vader, uit welken alle dingen zijn en wij tot Hem, en maar éénen Heere, Jezus Christus, door welken alle dingen zijn en wij door Hem.

(goden en heren zonder hoofdletter, vanwege onbekendheid van de zijde der Bijbelvertalers met de betekenis van deze tekst). Analoog hiermede zouden wij Nederlanders kunnen zeggen: „Hoewel er vele koningen zijn, nochtans hebben wij maar één koningin, koningin Juliana.

A. D. J.

Sublieme openbaringen om over na te denken

(Uit „Life Eternal” door Lynn A. McKinlay)

Ofschoon wij in deze levensfase nooit de hoop kunnen koesteren alle grootsheid en heerlijkheid van het celestiale leven te begrijpen, zoals in Leer & Verbonden 133 : 45 door de Heer werd gezegd: „Want sedert het begin der wereld heeft niemand behalve U, o God, gehoord, noch door het oor vernomen, noch heeft enig oog gezien, hoe grote dingen Gij hebt bereid voor hem, die op U wacht”, toch kunnen wij zo nu en dan onze gedachten richten op deze sublieme openbaringen van de Heer aan ons: „En er zijn vele rijken; want er is geen ruimte, waarin geen rijk is; en er is geen rijk, hetzij groot of klein, waarin geen ruimte is. En ieder rijk is een wet gegeven, en aan iedere wet zijn eveneens zekere grenzen en voorwaarden gesteld. Geen enkel wezen, dat zich niet aan deze voorwaarden onderwerpt, is gerechtvaardigd. (Leer & Verbonden 88 : 37-39).

In verzen 41-43 lezen wij: Hij omvat alle dingen, en alle dingen zijn vóór Hem ; en Hij is boven alle dingen, in alle dingen en rondom alle dingen en alle dingen zijn voor eeuwig door Hem en uit Hem, namelijk God. En verder, voorwaar zeg Ik u: Hij heeft alle dingen wetten gegeven, waardoor ze zich volgens hun tijden en stonden bewegen. En hun loopbanen zijn vastgesteld, namelijk de banen van de hemelen en de aarde, die de aarde en alle planeten omvatten”. Henoch, die het grote voorrecht kreeg een glimp van God’s eeuwige koninkrijken op te vangen, bescheef die ervaring in de volgende woorden: „En indien het mogelijk ware, dat de mens de stofdeeltjes der aarde kon tellen, ja van millioenen werelden als deze, zou het geen begin vormen voor het aantal van Uw scheppingen; en Uw gordijnen worden nog steeds uitgebreid; en toch zijt gij daar, en is Uw boezem daar; en ook zijt gij rechtvaardig; Gij zijt voor eeuwig barmhartig en liefderijk”. (Mozes 7 : 30) God is alom tegenwoordig door de oneindige macht van licht en waarheid die alle dingen doordringt en omvat, want wij lezen in Leer & Verbonden 88 : 12: „Welk licht van de tegenwoordigheid Gods uitgaat om de onmetelijke ruimte te vervullen”.

En het machtige doel achter dit prachtige werk van nimmer eindigende schepping wordt eenvoudig en afdoend in Mozes 1 : 38, 39 verklaard: „En zoals de ene aarde met haar hemelen voorbijgaan, zo zal er een andere komen; en er is geen einde aan Mijn werken, evenmin aan Mijn woorden. Want zie, dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid - de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens totstand te brengen”. Indien het zo zij dat wij mede-erfgenamen met Jezus Christus worden en tenslotte een volheid van de Vader ontvangen, dan zullen Zijn werk en Zijn heerlijkheid ook ons werk en onze heerlijkheid worden, en wij zullen

even volmaakt toegerust en begiftigd worden als Hij en de grote familie van Goden nu zijn, met de volheid van kennis, de volheid van macht en de volheid van vermogen om werelden te scheppen, deze met onze kinderen te bevolken en ze door de onderscheidene toestanden van heerlijkheid te doen gaan, door alle eeuwigheden heen. Doch met dit alles zullen wij nooit buiten onze plaats in de Patriarchale Orde van het Priesterschap treden; wij zullen altijd met elke schepping van onze handen allen verheerlijken die ons zijn voorgegaan.

Wat mij betreft weerlegt deze openbaring voor eens en voor altijd de nutteloze redenering dat God voortdurend voortgaat nieuwe wetten te leren en nieuwe feiten te ontdekken, het leven betreffend, die Hem thans onbekend zouden zijn. Mijn verstand kan niet buiten de onmetelijke ruimte gaan; God is daar door Zijn volmaakte licht en macht, en houdt alle werelden in stand. Mijn verstand kan geen beweegreden voor een arbeid of een heerlijkheid bedenken die hoger staat dan de verhoging door een vader van zijn kinderen, en dat vermogen bezit God nu in zijn volmaaktheid. Zijn nimmer eindigende vreugde en heerlijkheid is in de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van Zijn kinderen, en Zijn vooruitgang bestaat in de toeneming van Zijn gebied door alle eeuwigheid.

PERMANENT ERFDEEL WANNEER DE AARDE CELESTIAAL IS GEWORDEN

Aan hen die het waard zijn, zal een permanent erfdeel worden gegeven, wanneer de aarde is gereinigd en celestiaal is geworden, niet eerder. De Heer zegt in Afd. 132 van Leer & Verbonden, dat Abraham, Izaak en Jacob op hun tronen zitten. Weliswaar is hun de heerschappij gegeven - hun posities zijn veilig gesteld voor hen - maar hun eeuwig tehuis waar zij door de eeuwen heen zullen wonen en hun celestiale arbeid zullen verrichten, zal hun als laatste erfenis worden geschonken wanneer de aarde celestiaal is geworden. En die woningen zullen hier op deze aarde zijn, niet ergens anders, want hier ontvingen zij hun lichamen; zij zullen naar deze aarde terugkeren, omdat deze tot hen behoort; zij is een deel van hen.

Brigham Young zegt ons: „Wanneer zonde en ongerechtigheid van deze aarde zijn verdreven en de geesten die in deze atmosfeer rond de aarde zijn, naar de plaats zijn verbannen die voor hen bereid is, en wanneer de aarde is bevrijd van de gevolgen van de val, gedoopt, gereinigd door vuur, en tot haar paradijs-staat terugkeert en gelijk een zee van glas is geworden, een Urim en Thummim, wanneer dat alles is gedaan en de Heiland de aarde aan Zijn Vader heeft aangeboden en zij in de keten van celestiale koninkrijken is geplaatst, en de Zoon en al Zijn getrouwe broeders en zusters met een juichend welkom zijn begroet: „Gaat in in de vreugde uws Heren”, en de Heiland is gekroond dan, en niet eerder, zullen de Heiligen hun eeuwige erfenissen ontvangen. Ik wil dat U dat begrijpt.”

H E T J E U G D W E R K

De kleine Annie keek verlangend naar de uitstalkast vol lekkernijen, en naar het kwartje in haar bruine handje. Zij dacht na. Toen nam ze een besluit en zeide tot het winkelmeisje: „Ik zal vandaag maar geen lekkers kopen, want weet je, dit kwartje is alles wat ik heb en het is mijn tiende”.

Annie had op het Jeugdwerk geleerd dat als we acht jaar zijn, wij een tiende van alles wat wij ontvangen aan de Heer geven. Deze maand had Annie tien kwartjes verdiend.

Zij was erg voldaan over haar besluit de Heer Zijn deel te geven.

„Paul, wil jij de zegen over de maaltijd vragen?” De leden van het gezin bogen hun hoofden en wachtten tot Paul zou beginnen, maar Paul bad niet. Paul's vader keek zijn zoon onderzoekend aan. „Een ogenblikje, vader. Weet U, mijn Jeugdwerklerares heeft ons geleerd een ogenblikje stil te zijn en te denken aan wat wij in ons gebed willen zeggen, zodat wij werkelijk dankbaarheid zullen gevoelen jegens onze Vader in de Hemel voor Zijn zegeningen”.

Marietje kroop behagelijk tussen de lakens en deed haar ogen stijf dicht. Zuster Jansen deed het kleine nachtlicht naast het bed aan en wilde op haar tenen de kamer verlaten. „Mammie”, zei een slaperig stemmetje, „u hoeft heus het licht niet meer aan te laten. Mijn Jeugdwerklerares heeft ons verteld dat onze Hemelse Vader steeds over ons waakt. Hij zal vannacht voor me zorgen; ik heb dat licht dus niet meer nodig”.

Ziehier drie kinderen wier gedrag was veranderd door een evangeliewaarheid die zij op het Jeugdwerk hadden geleerd. Hoe was die verandering teweeggebracht? Wat was de oorzaak? Een verandering in het leven van een jongen of een meisje komt tot stand wanneer het kind in zijn leertijd is. De meeste ontwikkeling, de beste groei komt wanneer een kind doelbewust aan lessen deelneemt. Het is deze vooropstelling waarop de Jeugdwerk cursussen zijn gebaseerd.

De statistieken wijzen uit dat een kind slechts twintig percent onthoudt van wat het hoort maar is in staat negentig procent te onthouden van wat het doet. Dit feit alleen al toont het belang van het brengen van ieder kind tot actieve deelneming. Daarom worden alle Jeugdwerk cursussen op medewerkzaamheid van het kind zelf opgezet, zodanig dat deze werkzaamheid de hoofdgedachte van de les verduidelijkt en versterkt.

Annie was in de klas voor zeven- en achtjarigen. Hier kreeg elk kind een agenda die vol stond met activiteiten, aardige spelletjes, raadsels en doelmatige en tot denken aansporende vragen, waardoor het kind in het evangelieonderwijs werd getrokken.

Wanneer de lerares over tiende sprak, luisterde elk kind niet alleen, maar zij besprak zes vragen over de grondbeginselen van de tiende, nam een vel uit de agenda om een kaart te maken die mee naar huis moest worden

genomen, waarop stond niet alleen hoeveel geld als tiende moest worden gegeven, maar tevens als enveloppe dienst deed om de tiende in te doen, waarna zij het lied „Tiende” zong en dit de kinderen leerde.

Annie had het beginsel van tiende zo goed geleerd, dat zij gereed was het na te leven. Paul was een Wegbaner. Het gebied was een belangrijke gids in zijn leven geworden. Elke week, wanneer zijn klas begon, zei de lerares tot de jongens: „Blijf rustig zitten en denk na over wat de klas vandaag nodig heeft. Waar moeten wij onze Hemelse Vader voor danken? Wat hebben wij vandaag in 't bijzonder nodig om ons te helpen het meeste profijt van de lessen te krijgen? In het begin was het nodig deze vragen met de jongens te bespreken en de belangrijke dingen te doen zien. Maar na enige weken was de juiste geest van het gebed in de klas aanwezig, terwijl de jongens stil zaten en aan hun zegeningen en behoeften dachten. Daarna ging een van de jongens voor de klas staan en bad tot de Vader voor hen allen, in ernstig gebed. Toen de klas in vereniging „Amen” zeide, nadat de jongen zijn gebed had uitgesproken, kwam dat woord uit hun hart. Nu was de klas gereed om het evangeliebeginsel dat onderwezen zou worden, in zich op te nemen. En deze ernst waarmee de klas had gebeden, nam elke jongen mee naar huis. Hier waren vele jongens die geleerd hadden dagelijks met hun Hemelse Vader te spreken, want een Jeugdwerklerares had hen allen in ieder klasgebed betrokken.

Marietje was juist vijf jaar geworden. Zij had het Jeugdwerk nog maar een paar maanden bezocht, maar dat was lang genoeg om te leren dat zij een Vader in de Hemel bezat Die haar liefhad. Zij wist dat haar „Hemelse Vader schiep de nacht, schiep de maan en de sterren vol pracht”, en dat zij niet bang behoefde te wezen.

Op het Jeugdwerk doen de jongste kinderen mee met zingen, eenvoudige spelletjes die op de les betrekking hebben; zij luisteren naar verhalen uit de kinderbijbel en kunnen zo nu en dan personen uit een geschiedenis voorstellen om op die actieve wijze te leren.

Op de leeftijd van zeven jaar krijgt ieder kind een doos met materialen om in de klas te gebruiken en mee naar huis te nemen om de taak te voltooien. Een Jeugdlerares gebruikt niet meer dan een kwartier voor „vertellen”. De rest van de tijd brengt zij de jongens en meisjes tot werkzaamheid. Zij brengt hun het beginsel bij dat geleerd moet worden, zodanig dat het iets van henzelf wordt. Elke Jeugdlerares helpt de kinderen iedere gedachte die zij hun leert, in hun eigen leven in toepassing te brengen. Zij wil hen doen gevoelen dat het denkbeeld hetwelk zij onderwijst hen zal helpen diegene te zijn die zij wensen te zijn of iets te doen wat zij wensen te doen. Zij maakt de gedachte zo belangrijk voor hen, dat zij zich die zullen herinneren en het verlangen krijgen die te gebruiken, nadat zij de klas hebben verlaten.

Toen Jezus op aarde was, toonde Hij ons de doeltreffendste manier om aan de waarheden van het evangelie betekenis te geven in het leven van

hen die wij onderwijzen. Hij sprak tot de mensen over dingen die zij iedere dag om zich heen zagen: wijngaarden, graanvelden, olijfbomen, enz. Met deze dingen uit het dagelijks leven bracht hij het evangelie nader tot de mensen. Gelijkerwijs spreken Jeugdwerkleiders tot de kinderen in termen van hun ervarinkjes van iedere dag. Zij vertellen verhalen over kinderen in hun spel, over kinderen in het gezin, over kinderen in de Kerk of op school, en daarna laten zij de kinderen in deze geschiedenissen zelf optreden.

Het Jeugdwerk is niet een plaats waar de lerares alleen een les geeft, waarna door de kinderen niet vooraf besproken spelletjes worden gedaan.

Het Jeugdwerk is een onderwijsinstituut waar een voortdurende wisselwerking tussen de lerares en het kind bestaat. Ieder spel, iedere activiteit, iedere rustbeoefening en ieder lied dat wordt gekozen, draagt tot de strekking van de les bij, die op die dag wordt gegeven en bouwt aan het doel er van.

Ieder kind wordt geleerd dat alle facetten van het evangelie een vitale binding met zijn eigen leven hebben. De Jeugdwerkleidsters onderwijzen de waarheid en de kinderen onderkennen die. Het goede dat door doeltreffend Jeugdwerkonderwijs wordt bereikt is niet te schatten. Wat vandaag een simpele handeling schijnt, kan morgen een gewoonte zijn. Binnen een paar jaar is het een karaktertrek. Het blijft door de eeuwen heen en bepaalt het lot van ieder kind!

Hij, die de wetten zet en overbrugt, Hij houdt Zich Zelf ook aan Zijn wet. De Wetgever is de eerste Wethouder.

Gij, zielen, die verlossing tegenhunkert, vaart gij nu voort! Uw roeping moet voleindigen den weg, niet omzien naar de doornen voor het vlees. niet zult ge schrikken voor de schaduw uwer zonden, niet achterwaarts begluren de paarden der vergelding, die als een wervelwind zich aan uw hielen hechten. Slechts volgen zult gij steeds uw doel, doortrekken uw begeerte naar een ander leven, een ander land, een hoger sfeer.

Wie vindt den weg door driftenzee dan die den groten Leidsman volgt?

NIEUWS UIT DE HOLLANDSE RING

Op 1 en 2 februari j.l. vond de eerste kwartaal-Ringconferentie plaats in Den Haag en Rotterdam Noord, terwijl nog een extra vergadering werd gehouden op 3 februari in het Kerkgebouw te Amsterdam. De zittingen werden praktisch alle gepresideerd door Elder Mark E. Petersen van de Raad der Twaalven, tevens president van de West Europese Zending. Uit Salt Lake City waren vertegenwoordigers van twee Algemene Priesterschapscomité's aanwezig: Elder Everett Bingham van het Genealogisch Comité en Elder Donald Ellsworth van het Welzijnszorgcomité. President Petersen en br. Ellsworth waren beiden vergezeld van hun echtgenote.

Zowel de Priesterschapsleiders - algemene leiders - en openbare vergadering op zaterdag in Den Haag,

als de openbare zittingen in Rotterdam Noord op zondag en in Amsterdam op maandag werden zeer goed bezocht. In alle bijeenkomsten was een bijzonder fijne geest aanwezig. De instructieve toespraken van de vertegenwoordigers uit Salt Lake City waren markante momenten in deze conferentie, terwijl de onbetwiste hoogtepunten wel werden gevormd door de toespraken van de aanwezige Apostel des Heren, president Petersen.

Ditmaal mochten wij ook een hartverwarmend getuigenis horen van zuster Emma Marr Petersen, de echtgenote van president Petersen, dat door zijn eenvoud de aanwezigen recht uit het hart gegrepen was.

De vergaderingen op zaterdag in Den Haag werden geleid door bei-

De Mormoonse vier

de raadgevers in het ringpresident-schap, president Lybbert en president Verbeek; de zittingen op zondag en maandag stonden onder leiding van president Jongkees, die na het verklinken van de laatste toespraken de conferentie met voldoening mocht verdagen tot de tweede kwartaal-conferentie op 18 en 19 april a.s.

Tijdens deze conferentie werden de volgende broeders geordend tot ouderling:

Henri Johannes Adrianus Tenthof van Noorden uit Rotterdam Noord, Joop Decker uit Amsterdam Oost.

Wegens vertrek naar de Verenigde Staten werd, met een bijzonder woord van dank voor de vele diensten verricht ten behoeve van de ring en de wijk Amsterdam Oost, ontheven uit zijn functie van lid van de Hoge raad, tevens Ringzendingspresident: Broeder Lambertus Kuipers.

Zuster Lefrandt vertaalt de toespraak van Zuster Petersen.

Tenslotte werden in de conferentie de volgende zusters ondersteund als leden van het Ringzondags-schoolbestuur:

Zuster Christina E. Stade en zuster Jaantje Cornelia Toxopeus, beiden uit Amsterdam Oost.

Zingend: Elder Petersen, Zr. Petersen, Pr. Jongkees. e.a.

Br. Verbeek vertaalt de toespraak van Elder BINGHAM.

Zittend: Elder Petersen, Zr. Petersen, Pr. Jongkees e.a.

ONDERSCHIEDINGEN

Reeds lange tijd geleden werden onze Algemene Autoriteiten geïnspireerd tot het oprichten van een vereniging speciaal voor de jongeren. Deze vereniging noemden zij de Onderlinge Ontwikkelingsvereniging. Eigenlijk zijn er twee O.O.V.'s, één voor de Jonge Mannen en één voor de Jonge Vrouwen. In beide organisaties groeide een prestatieprogramma. Als beloning voor extra activiteiten kunnen verschillende onderscheidingen worden behaald.

De hoogste onderscheidingen in de O.O.V. zijn de *Meester M-man* en de *Gouden Arenleesster*. Om deze onderscheidingen te verdienen dient er tenminste drie jaar hard gewerkt te worden. De allereerste eis is een getrouw en actief kerklid te zijn; vervolgens moet de aanvrager eisen vervullen in het geestelijke, het leidinggevende, het scheppende en het culturele vlak.

Voorlopers kunnen na drie jaar ijverig werken een *Liabona* verdienen. Wist U dat tot nog toe niemand in ons land deze onderscheiding heeft weten te behalen? Wie zal ons verrassen en de eerste zijn?

Voor meisjes zijn er de *Erebij* en de *OOV-vreugd*, ten slotte kunnen zij nog *Gelauwerde* worden. De basis van deze onderscheidingen is de I.A.O. - Individuele Aktiviteitsonderscheiding. Erebijen kennen wij in ons land wel; de „OOV-vreugd” komt enkelen reeds bekend voor; terwijl niemand bij ons nog „gelauwerd” kon worden.

Op bijgaande foto's ziet U Marjan Gunster en Dory Olie, de eerste draagsters van de titel „OOV-Vreugd”. Zij ontvingen op 25 september van het vorige jaar hun onderscheidingen. Beide meisjes, uit Amsterdam-Oost, werden door Zuster Gunster opgeleid. Eind juli worden de aanvragen voor de onderscheidingen weer ingediend. Jongelui, het behalen van een diploma en een mooi speldje is heel aardig en een felicitatie waard; véél belangrijker is het echter te leren werken in de wijngaard van onze Hemelse Vader. Door actief in de OOV te werken leer je het spelenderwijs. Wanneer je een onderscheiding wilt behalen en je werkte er nog niet voor dan is het *nu de* hoogste tijd om aan de slag te gaan. Je OOV-leiders zullen je graag en met liefde helpen. Veel succes!

Ad de Bruyn

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT IN DE VERSCHILLENDE PLAATSEN

DORDRECHT

Friedl, Arie; 24 jan. 1964

GENT

Van Holsbeke, Roger Arthur Cordula; 18 jan. 1964

Van Holsbeke - Verbiest, Esther Martha Julius; 18 jan. 1964

GRONINGEN

Winkel, Jonny Freddy; 9 febr. 1964

HAARLEM

Stultiens - van Batenburg, Josephine Catharine; 28 jan. 1964

MAASTRICHT

Borgman - van der Horst, Hendrika; 18 febr. 1964

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM

Meijer, Aleida Jacoba; 11 febr. 1964

Van Dillen, Jeanette Alida; 18 febr. 1964

DELFT

Koster, Macel Mary Elisabeth; 6 febr. 1964

DEN HAAG

Van Dieren, Cecilia Regina Wilhelmina; 24 mei 1963

Van der Ent, Catharina Johanna; 14 juni 1963

ROTTERDAM

Thomassen, Marcel Willem Paulus; 31 okt. 1963

Goor, Marcel Olaf; 9 febr. 1964

ROTTERDAM NOORD

Stoové, Barbara Jane; 12 febr. 1964

SCHIEDAM

Zuidgeest, Pieter; 12 febr. 1964

Zuidgeest - Breugelmans, Christina Elisabeth Goverdina; 12 febr. 1964

Zuidgeest, Marja; 12 febr. 1964

Zuidgeest, Christina Elisabeth Goverdina; 12 febr. 1964

VERHOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

AMERSFOORT

De Vries, Johan Willy; 12 jan. 1964 tot leraar

Hollander, Abraham; 12 jan. 1964 tot leraar

Hollander, Roy Willem; 12 jan. 1964 tot leraar

HAARLEM

Vreven, Antonie August; 26 jan. 1964 tot ouderling

LEEWARDEN

Wolthers, Gezinus; 1 dec. 1963 tot priester

ROTTERDAM NOORD

Loeve, Adriaan Cornelis; 16 febr. 1964 tot leraar
van der Spek, Dirk; 23 febr. 1964 tot diaken
Goor, Marcel Olaf; 23 febr. 1964 tot diaken

INGEZEGEND

ALMELO

Bannink, René Gerrit; 5 jan. 1964
Bannink, Geessien; 5 jan. 1964

EDE

Van Olderen, Albertus Wilhelmus Jacobus; 5 jan. 1964
Van Olderen, Ruth; 5 jan. 1964
Van Olderen, Dick; 5 jan. 1964

GOUDA

Van der Bij, Ronald; 2 febr. 1964

ROTTERDAM NOORD

Martinus, Monique Jacqueline; 5 jan. 1964
Kulsen, Marlène Johanna; 5 jan. 1964
Bostelaar, Iris Anita; 26 jan. 1964
Spruit-Bleeker, Remco; 26 jan. 1964
Spruit-Bleeker, Marco; 26 jan. 1964
van der Spek, Dirk Martinus; 26 jan. 1964

OVERLEDEN

ARNHEM

Van Eerten, Egbertus; 21 mei 1963

DORDRECHT

Leijdsman - van der Elst, Hermina; 19 jan. 1964

GEHUWD

Westerhoff, Cornelis en Jansen, Jacoba Petronella; 10 jan. 1964

OVERGEPLAATST

Tesch, Larry; van Hoofdkantoor naar Hilversum
Anderson, Howard; van Hoofdkantoor naar Hilversum
Anderson, Thomas; van Hilversum naar Hoofdkantoor
Zijlstra, Albert; van Arnhem naar Hoofdkantoor
Van Moorlehem, David; van Arnhem naar Hoofdkantoor
Bedford, Howard Ray; van Zwolle naar Hoofdkantoor
Van Dam, Adrianus Jacob; van Zendingsschool naar Zwolle
Aardema, Ralph; van Eindhoven naar Amsterdam West
Hathaway, Charles; van Amsterdam West naar Eindhoven
Wartena, Scott; van Leeuwarden naar Amsterdam West
Jones, John L.; van Dordrecht naar Leeuwarden
Visser, Michael; van Amsterdam Oost naar Dordrecht
Klomp, Richard; van Vlaardingingen naar Amsterdam Oost
Billings, Curtis; van Enschede naar Vlaardingingen
Teuscher, John; van Schiedam naar Enschede
James, Raymond; van Hengelo naar Schiedam
Allen, Ralph; van Brussel naar Hengelo
Westbroek, Keith; van Zwolle naar Utrecht
Nell, Louis; van Utrecht naar Zwolle

AANGEKOMEN

Aric Verdoorn en Pauline Verdoorn; van Tampa, Florida
Adrianus Jacob van Dam; van Los Angeles, Californië

A. J. van Dam

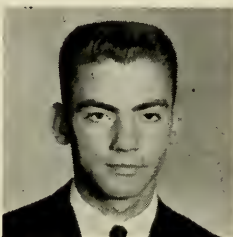

A. en P. Verdoorn

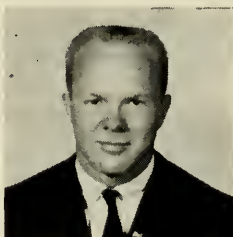
VERTROKKEN

Ross, Kenneth Leland; aankomen 23 aug. 1961, vertrokken 22 febr. 1964. Werkzaam geweest: Amsterdam, Dordrecht, Hilversum, Schiedam, Arnhem, Eindhoven, Gent.

Mc. Farland, Frank Moffett; aankomen 23 aug. 1961, vertrokken 22 febr. 1964. Werkzaam geweest: Delft, Amsterdam, Vlaardingen, 's-Hertogenbosch, Apeldoorn, Harlingen, Dordrecht, Hoofdkantoor, Brussel.

F. M. McFarland

K. L. Ross

Eenvoudig gebed uit „Verborgen Wegen” van L. de Hartog - Meyes.

Heer, maak mij tot een instrument van Uw vrede.
Laat mij liefde zaaien waar haat is;
Vergiffenis waar onrecht wordt gedaan;
Geloof waar getwijfeld wordt;
Licht waar het duister is;
En vreugde waar droefheid is.

O, Goddelijke Meester, geef
Dat ik er niet zozeer naar mag streven
Om getroost te worden, als om zelf te troosten;
Om begrepen te worden, als om te begrijpen;
Om bemind te worden, als om te beminnen;
Want door te geven ontvangen wij;
Door te vergeven krijgen wij vergiffenis;
En door te sterven worden wij geboren
Voor het Eeuwige Leven.

Franciscus van Assisi